

Brüssel, 14. november 2018
(OR. en)

14197/18

Institutsioonidevaheline
dokument:
2018/0217(COD)

AGRI 543
AGRIORG 101
AGRISTR 88
AGRIFIN 128
CODEC 1974
CADREFIN 345

MÄRKUS

Saatja: Eesistujariik

Saaja: Nõukogu

Komisjoni dok nr: 9634/18 + COR 1 + ADD 1

Teema: Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus ühise
põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega
tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 1306/2013
- *Eduaruanne*

I. SISSEJUHATUS

1. Komisjon võttis 2. mail 2018 vastu ettepanekute paketi mitmeaastase finantsraamistiku (2021–2027) kohta ning avaldas 1. juunil 2018 ühena Euroopa poliitika rakendamist käsitlevatest valdkondlikest seadusandlikest ettepanekutest ÜPP rahastamist, haldamist ja seiret käsitleva määruse (edaspidi „horisontaalne määrus“) ettepaneku¹.

¹ Dok 9634/18.

2. Uus kavandatav horisontaalne määrus kuulub kolme seadusandliku ettepaneku paketti, mis käsitleb põllumajandust aastatel 2021–2027. Teised kaks ettepanekut käsitlevad esiteks ÜPP strateegiakavade määrust², mis hõlmab otsetoetusi ja maaelu arengu toetusi ning millega kehtestatakse normid, kuidas toetada liikmesriikide poolt ühise põllumajanduspoliitika raames koostatavaid strateegiakavu. Teine ettepanek käsitleb põllumajandustoodete ühist turukorraldust³.

II. OLUKORD NÕUKOGUS

3. Eesistujariik Bulgaaria tegi koostöös tulevaste eesistujariikide Austria ja Rumeeniaga kavandatava horisontaalse määruse ning kolme ÜPP-teemalise ettepanekuga kaasneva finantsselgituse läbivaatamise ülesandeks põllumajanduse rahaliste küsimuste töörühmale (edaspidi „AGRIFIN“). Kavandatava ÜPP strateegiakavade määrusega ning kolme ettepanekut käsitleva mõjuhinnanguga⁴ tegeleb horisontaalsete põllumajandusküsimuste töörühm ning ühise turukorralduse teemalise kavandatava määrusega tegeleb põllumajandustoodete töörühm. Komisjon esitles kolme ettepanekut ja nende mõjuhinnangut ka põllumajanduse erikomiteele. Lõpuks analüüsib mitmeaastase finantsraamistiku ajutine töörühm seda, millist mõju avaldavad rahalisele seisundile ja eelarvele mitmeaastase finantsraamistikuga seotud sätted valdkondlikes seadusandlikes ettepanekutes, sealhulgas ÜPP puhul⁵.

² ÜPP strateegiakavade määrusega (dok 9645/18) asendatakse kehtiv otsetoetuste määrus (määrus 1307/2013) ja maaelu arengu määrus (määrus 1305/2017).

³ Dok 9556/18.

⁴ Dok 9646/18.

⁵ Kavandatava horisontaalse määruse teatavad sätted on esitatud sulgudes, mis tähendab, et neid sätteid/elemente hakatakse ilmselt arutama mitmeaastase finantsraamistiku üle peetavatel horisontaalsetel läbirääkimistel; see aga ei takistaks AGRIFINil uurida selliste sätete tehnilisi üksikasju. Vt dok WK 8969/2018.

4. Esimene arutelu kavandatava horisontaalse määruse üle toimus AGRIFINis 8. juunil, kus komisjon esitles kolmele ÜPP ettepanekule lisatud finantsselgitust⁶. AGRIFINi 4. juuli koosolekul esitati täielik ülevaade ettepaneku rakendussätetest⁷ ning sel puhul pani eesistujariik Austria paika oma lähenemisviisi⁸ ettepaneku läbivaatamiseks, tuginedes ettepaneku kõiki artikleid hõlmavate omavahel seotud küsimuste kaheksale plokile, välja arvatud sätete puhul, mis käsitlevad ühtset haldus- ja kontrollisüsteemi (artiklid 63–73) ning tingimuslikkusega seotud karistusi (artiklid 84–87), sest need vaadatakse vastutavate ekspertide poolt läbi horisontaalsete põllumajandusküsimuste tööühmas.
5. Alates juulist toimus seitse AGRIFINi koosolekut, kus arutati kõiki kaheksat plokki, kuhu kuuluvad omavahel seotud küsimused. Pärast iga koosolekut paluti delegatsioonidel esitada kirjalikke märkusi arutatud küsimuste kohta. Komisjon esitas oma kirjalikud märkused delegatsioonide poolt kirjalikes märkustes tõstatatud küsimuste kohta⁹ ning samuti mitteametlikud dokumendid ettepaneku põhiküsimuste kohta¹⁰. Kuuldud ja saadud märkuste alusel koostas eesistujariik allpool esitatud teksti, milles esitatakse kokkuvõtte delegatsioonide peamistest märkustest, küsimustest ja esialgsetest seisukohtadest, mis käsitlevad AGRIFINi läbivaadatud ettepaneku erinevaid plokke.
6. Võttes arvesse põllumajanduse ja kalanduse nõukogu 19.–20. novembri istungit, kavatseb eesistujariik 21. novembril ja 4. detsembril toimuvatel järgmistel AGRIFINi koosolekutel teha esimese katse tuvastada koos delegatsioonidega need ettepaneku artiklid, mille puhul nõukogu näeb vajadust muuta teksti ja võib soovida arutada muudatuste vormi.

⁶ Taustdokument WK 6815/2018 ning komisjoni ettekande slaidid WK 7012/2018.

⁷ WK 8124/2018.

⁸ WK 8106/2018 REV3.

⁹ WK 8521/2018, WK 12629/2018, WK 12630/2018, WK 12631/2018, WK 13232/2018, WK 13689/2018.

¹⁰ WK 8875/2018, WK 11877/2018, WK 11881/2018, WK 12495/2018.

III. OLUKORD EUROOPA PARLAMENDIS

7. Euroopa Parlamendi põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon (COMAGRI) nimetas 4. juulil 2018 selle õigusaktiga tegelevaks raportööriks Ulrike MÜLLERI (ALDE, DE) ning määras ka kaasraportöörid kõikidest ülejäänud fraktsioonidest. Euroopa Parlament tegeleb kolme ÜPP ettepanekuga kui paketiga, see tähendab et neid esitletakse parlamendi organitele ja neid arutatakse samal ajal. Uue kavandatava horisontaalse määruse kohta peaksid esitama oma arvamused Euroopa Parlamendi eelarvekomisjon, eelarvekontrollikomisjon ja regionaalarengukomisjon.
8. Ajakava kohaselt esitatakse raportöör Mülleri raporti projekt¹¹ COMAGRIle 21. novembril ning kui parlamendi komisjoni liikmed on oma täiendavad muudatusettepanekud esitanud, peaks hääletamine COMAGRIs toimuma esialgsete plaanide kohaselt 18.–19. veebruaril 2019. Parlament ei ole veel otsustanud, kas täiskogu hääletus COMAGRI raporti üle peaks toimuma enne parlamendi praeguse koosseisu ametiaja lõppu¹², võttes arvesse, et isegi kui täiskogu hääletus toimub praeguse koosseisu ametiajal, võib vastvalitud Euroopa Parlament oma esialgse seisukoha läbi vaadata, lähtudes eelkõige mitmeaastase finantsraamistiku üle peetavatest läbirääkimistest.

IV. KAVANDATAVA MÄÄRUSE PEAMISED UUED ELEMENDID

9. Sarnaselt kehtivale horisontaalsele määrusele 1306/2013 sätestatakse ettepanekus üldised normid ÜPP kahe järgmise samba finantsjuhtimise ja eelarvega seotud aspektide kohta: Euroopa Põllumajanduse Tagatisfond (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfond (EAFRD). Ettepanekus käsitletakse finantskorrektsioone ja kontrolli ning menetlusi normide eiramise ennetamiseks, tuvastamiseks ja korrigeerimiseks ning karistuste kohaldamiseks põllumajandusvaldkonnas.

¹¹ Kättesaadav aadressil <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/agri/draft-reports.html>
¹² Euroopa Parlamendi 25.–28. märtsi 2019. aasta täiskogu istungit nähakse üldiselt viimase võimalusena parlamendi täiskogu hääletuste korraldamiseks seadusandlike dokumentide üle ning 15.–18. aprilli istung on selleks kõige viimane võimalus, võttes arvesse Euroopa Parlamendi valimisi 23.–26. mail.

10. Ettepanekuga nähakse ette mitu uut elementi, mida peetakse vajalikuks uue horisontaalse määruse kohandamiseks kavandatava uue rakendamismudeliga¹³ ning ÜPP strateegiakavadega¹⁴, mis peaksid andma liikmesriikidele rohkem paindlikkust ÜPP poliitikameetmete rakendamisel oma kohalikest vajadustest lähtudes, tooma toetusesaajatele kaasa vähem bürokraatlikke kohustusi ning viima rõhuasetuse tehingute seaduslikkuse ning korrektsuse tagamiselt tulemuslikkuse ja liidu põhinõuete järgimise tagamisele (nt ühtne haldus- ja kontrollisüsteem, tingimuslikkus, tegelikud põllumajandustootjad, WTO nõuded, avalikud hanked) ja juhtimisasutustele (makseasutused ja koordineerivad organid, pädevad asutused, sertifitseerimisasutused).
11. Kavandatavas määruses:
- a) viiakse kontrollide ja karistuste, tingimuslikkuse kontrollide ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi üldpõhimõtteid käsitlevad sätted kooskõlla uut rakendamismudelit käsitleva lähenemisviisiga. Uue tingimuslikkuse süsteemi abil seostatakse põllumajandustootjate sissetulekutoetus ja muud pindalapõhised ja loomadega seotud toetused keskkonna- ja kliimasõbralike põllumajandustavade järgimisega;
 - b) luuakse EAGFi raames uus mitmeaastane põllumajandusreserv summas *vähemalt* 400 miljonit eurot, et põllumajandussektorit täiendavalt toetada näiteks turvavõrgumeetmetega turu korraldamisel ja stabiliseerimisel ning/või põllumajandustoodete tootmist või turustamist mõjutavate kriiside korral. Reservi täitmiseks kantakse praeguse ÜPP ja mitmeaastase finantsraamistiku 2020. aasta kriisireserv üle 2021. aastasse. Pärast seda kantakse kõik põllumajandusreservi kasutamata vahendid üle järgmisesse perioodi, selle asemel et eraldada see raha liikmesriikidele ja lõplikele toetusesaajatele;

¹³ Uus rakendamismudel peaks tooma kaasa põhimõttelise muutuse ÜPPs, eemaldudes üksikasjalike ELi tasandi normide järgimisest ning liikudes tulemuste saavutamise suunas ELi tasandil määratletud ja kokku lepitud ÜPP ühiste eesmärkide vallas.

¹⁴ ÜPP strateegiakavad koostab iga liikmesriik eraldi ning need peaksid hõlmama ÜPP mõlema samba raames kavandatud sekkumisi, et saavutada mõõdetavad eesmärgid (tuginedes ELi õigusaktides sätestatud tulemusnäitajatele) seoses ELi tasandi ÜPP eesmärkidega.

- c) sätestatakse normid rahastamis-, haldus- ja kontrollisüsteemide kohta, iga-aastase raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise ning iga-aastase tulemusaruande kontrollimise ja heakskiitmise protsesside kohta ning vastavuskontrolli menetluse kohta. Iga-aastane tulemusaruande kontrollimine ja heakskiitmine on seotud tulude toetuskõlblikkus ning selle raames tehakse järgmist: vaadatakse läbi tulemusi käsitlevad aruanded, kontrollitakse sertifitseerimisasutuse arvamust tulemusaruandluse usaldusväärsuse kohta ning määratakse kindlaks, kas kulud on aruannetes teada antud asjakohaste tulemuste seisukohast põhjendatud. Kui deklareeritud kulud ei ole teada antud tulemuste aspektist põhjendatud ning seda ei suudeta nõuetekohaselt õigustada, kohaldatakse maksete vähendamise mehhanismi. Kui juhtimisstruktuuris tuvastatakse puudujääke, võidakse maksed peatada ning viimase abinõuna võidakse käivitada vastavuskontrolli mehhanism;
- d) vähendatakse makseasutuste arvu (üks iga riigi või piirkonna kohta nii EAGFi kui ka EAFRD kulutuste haldamiseks), tugevdatakse koordineerimisasutuse ja sertifitseerimisasutuse rolli ning võetakse kasutusele ühtse auditi põhimõte: Sertifitseerimisasutused peaksid andma piisava kindluse, et paigas on juhtimisstruktuurid, liikmesriikide tasandil on järgitud ELi norme ning aruandlussüsteemid on usaldusväärsed. Seejärel hindab komisjon sertifitseerimisasutuste tööd. Komisjoni auditite põhirõhk nihkub normide järgimise kontrollimiselt toetusesaajate tasandil tulemuste hindamisele vajalike olemasolevate juhtimisstruktuuride raames ning see peaks kaasa tooma komisjoni poolt tehtavate auditite arvu vähenemise;
- e) seatakse eesmärgiks kujunemisjärgus tehnoloogiate jätkuv optimeerimine ning parem andmevahetus ÜPP finantsjuhtimise ja kontrollide kontekstis, suurendades selliste satelliidiprogrammide nagu Galileo ja Copernicus rolli ning nähes ette georuumilisi rakendusi seire ja põllumajandusettevõtetes tehtavate kontrollide jaoks. See peaks parandama seiret, lihtsustama menetlusi, vähendama vigade ning samuti põllumajandusettevõtetes tehtavate kontrollide arvu;

- f) sätestatakse rahastamisvahendite kasutamine käibekapitalile ligipääsemise lihtsustamiseks, et aidata põllumajandustootjatel ületada ootamatute kriiside poolt põhjustatud ajutisi rahavooprobleeme; ning
 - g) võimaldatakse liikmesriikidel kujundada ise oma kontrolli- ja karistuste süsteem, sealhulgas teha otsuseid kontrollimeetodite ja -tasemete, karistuste liikide jm kohta; samuti võimaldatakse liikmesriikidel eemalduda toetusõiguste süsteemist, mis võib oluliselt vähendada halduskoormust.
12. Eesistujariik koostas oma ainuvastutusel kokkuvõtte ettepaneku tehnilisest läbivaatamisest, mille viis läbi AGRIFIN (vt allpool). Allpool toodud kokkuvõtte kajastab üldjoontes peamisi märkusi, küsimusi ja esialgseid seisukohti, mille delegatsioonid on esitanud eespool käsitletud kavandatava määruse põhiteemade kohta.

Delegatsioonide peamised märkused, küsimused ja esialgsed seisukohad

1. PLOKK: kohaldamisala ja mõisted (<u>artiklid 1–3</u>); põllumajandusfondide üldsätted (<u>artiklid 4–7</u>)

1. Ehkki **kohaldamisala, mõisteid ning vääramatut jõe korral kohaldatavaid erandeid** (artiklid 1–3) on muudetud vähe, soovivad delegatsioonid täpsemat selgitust, mida täpselt hõlmavad uued mõisted „juhtimissüsteemid“ ja eelkõige „liidu põhinõuded“ (nt ühtne haldus- ja kontrollisüsteem, tingimuslikkus, tegelik põllumajandustootja, WTO nõuded, avalikud hanked jne). Nad leiavad, et „liidu põhinõuded“ vajab veel täpsustamist, kuna makseasutused ja sertifitseerimisasutused vajavad eeskirjade osas selgust. Mõned delegatsioonid soovivad kavandatava uue rakendamismudeli subsidiaarsuse ning kohaldamisala laiendamist.
2. Delegatsioonid väljendavad kahetsust selle üle, et uuest ettepanekust on välja jäetud kaks **vääramatut jõe** juhtumit („toetusesaaja surm“ ja „toetusesaaja pikaajaline töövõimetus“), ehkki nendivad, et nimekiri (artiklis 3) on mittetäielik ja liikmesriigid võivad lisada olukordi/juhtumeid. Mõned soovivad terve nimekirja väljajätmist, jättes sellega vääramatut jõe kohta tehtavate otsuste langetamise liikmesriikidele, teised aga teevad ettepaneku lisada põhjalikum nimekiri (sarnaselt kehtiva määrusega).

3. Ehkki **põllumajanduskulude rahastamise fonde, EAGFi ja EAFRD kulusid ning muid kulusid, sealhulgas tehnilist abi** (artiklid 4–6) käsitlevaid sätteid on muudetud vähe, on delegatsioonidel küsimusi ÜPP strateegiakavade määruses sätestatud uute sektoripõhiste sekkumismeetmete kohta (artikli 5 lõike 2 punkt b) ning põllumajanduse erimeetmete kohta äärepoolseimate piirkondade ja väiksemate Egeuse mere saarte jaoks (artikli 5 lõike 2 punkt e). Delegatsioonid võtsid teadmiseks komisjoni selgituse, et EAFRD peaks liikmesriikide ja liidu koostöös jätkama tehnilise abi rahastamist (artikkel 6). ÜPP kulutüüpide (artikkel 7) osas tekitab delegatsioonidel küsimusi eelkõige tehniline abi, mida rahastatakse komisjoni algatusel ja otsesel juhtimisel ning mis hõlmab uuringuid, seiret, teabevahetust, uurimusi, infotehnoloogiat ja IT-süsteeme, satelliitkujutiste (tulevikus andmete) hankimist, auditeid jne, ning milline on selle seos liikmesriigi algatusel antava tehnilise abiga, mida on võimalik rahastada ainult EAFRDst (kavandatava ÜPP strateegiakavade määruse artikkel 112 ja artikli 86 lõige 3) ja kasutada strateegiakava rakendamiseks tervikuna. Mõned delegatsioonid teevad ettepaneku, et EAGFist antava tehnilise abi korral oleks liikmesriigi poolne kulude rahastamine lubatud juhul, kui vajalik on ELi ühine abi. Komisjon esitas sel teemal mitteametliku dokumendi¹⁵.

¹⁵ WK 11881/2018.

4. Delegatsioonid nõustuvad sellega, et säilitatakse ÜPP **juhtimisstruktuur, mis hõlmab makseasutusi, koordineerivaid asutusi, sertifitseerimisasutusi ja pädevaid asutusi** (artiklid 8–11), kuid mõnele valmistab probleeme kavandatav makseasutuste arvu vähendamine, eelkõige liikmesriikides, kus see mõjutab põhiseadusega reguleeritavaid tingimusi. Delegatsioonid esitasid küsimusi ka selle kohta, mille eest vastutab iga *juhtimissüsteemi* asutus, nt millised on makseasutuste, sertifitseerimisasutuste ja korraldusasutuste ülesanded seoses iga-aastase tulemusaruande esitamise ning kontrollimise ja heakskiitmisega. Delegatsioonidele valmistab muret, et koordineerivate asutuste ja sertifitseerimisasutuste rolli kavandatav tugevdamine nõuaks lisaressursse ja tooks kaasa täiendavat halduskoormust. Mitu delegatsiooni rõhutab, et juhtimisstruktuur peab selgelt austama iga liikmesriigi põhiseaduse sätteid (nagu on märgitud põhjenduses 9) ja vajaduse korral võimaldama riiklikke lahendusi, nt kooskõlastava rolliga sertifitseerimisasutuse loomist riiklikul tasandil.

5. Seoses makseasutuse esitatava **iga-aastase tulemusaruandega** (artikli 8 lõiked 3 ja 4) soovivad delegatsioonid selgitust, milline on selle artikli seos korraldusasutuse ja seirekomitee ülesannetega, mis on määratletud ÜPP strateegiakavade määruses (artikli 110 lõige 2). Delegatsioonidel on palju küsimusi iga-aastase tulemusaruande sisu, ajastuse ja kasutamise kohta; komisjon selgitas, et praeguste tulemusnäitajate osas tuleb iga-aastases tulemusaruandes olukorrast aru anda kuni 15. oktoobrini aastal N-1.
6. Komisjon esitas mitteametliku dokumendi iga-aastase tulemusaruande koostamise ja esitamise kohta¹⁶. Delegatsioonidel on siiski veel küsimusi koordineeriva asutuse koostatava iga-aastase tulemusaruande kohta, mille edastamisel lisatakse sellele **haldaja kinnitus, mis hõlmab kõnealust aruannet tervikuna** (artikli 8 lõige 4); mõned delegatsioonid rõhutavad, et uues finantsmääruses¹⁷ puudub selleks õiguslik alus. Komisjon selgitas, et juhtimissüsteemides tuvastatud vigade ja nõrkuste olemuse ja ulatuse analüüs, mida tuleks käsitleda vahendite haldaja kinnituses (artikli 8 lõike 3 alapunkt iii), ei peaks hõlmama üksikute toetusesaajate toetuskõlblikkuse tingimuste täitmist.
7. Delegatsioonidele ei ole veel täiesti selge **iga-aastase tulemusaruande kontrollimise ja heakskiitmise** menetlus, nt mis on sertifitseerimisasutuste roll selles, ning nad kardavad, et kõnealune menetlus toob kaasa täiendavat halduskoormust riigi tasandil. Selle makseasutuste ja sertifitseerimisasutuste uue ülesandega seoses rõhutavad mõned delegatsioonid, et on raske pidada kinni finantsmääruses sätestatud iga-aastase tulemusaruande edastamise tähtajast, mis on asjaomasele eelarveaastale järgneva aasta 15. veebruar.

¹⁶ WK 8875/2018.

¹⁷ Määrus (EL, Euratom) 2018/1046 (vt artikkel 63 (jagatud eelarve täitmine)).

8. **Teabevahetuse, konfidentsiaalsuse ja rakendamise volituste** osas (artiklid 88–90) märgivad delegatsioonid, et need artiklid sarnanevad kehtiva määruse asjaomaste artiklitega ning leiavad, et seoses uue rakendamismudeliga tuleb neid mõnevõrra kohandada.

3. PLOKK: EAGFi finantsjuhtimine / eelarvedistsipliin, sh põllumajandusreserv
(artiklid 12–17); EAGFi finantsjuhtimine / kulude rahastamine (artiklid 18–24);
teavituse meetmed (artikkel 44)

9. Seoses **eelarve ülemmääraga** (artikkel 12) ja **ülemmäärast kinnipidamisega** (artikkel 13) märgivad delegatsioonid, et need artiklid sarnanevad kehtiva määruse asjaomaste artiklitega.
10. Uut **põllumajandusreservi** käsitlevas artiklis (artikkel 14) on summa (vähemalt 400 miljonit eurot) ja assigneeringute ülekandmise süsteem pandud nurksulgudesse ning neid arutatakse mitmeaastase finantsraamistiku kontekstis. Üldiselt on delegatsioonid valmis arutama assigneeringute ülekandmise süsteemi, et seda lihtsamaks muuta, st kanda 2020. aastal kasutamata summad üle järgmistesse aastatesse. Mõned delegatsioonid ei ole siiski kindlad, kas ettenähtud summa on piisav, et katta kriise põllumajandussektoris, samas kui teised delegatsioonid eelistaksid täiendada reservi sihtotstarbelise tuluga, selle asemel et kanda kriisireservi üle 2020. aasta kasutamata summa, mis tuleks nende arvates toetusesaajatele välja maksta. Samuti märkisid mõned delegatsioonid, et juhul kui artikli 14 lõikest 1 tulenevate kulude vajadus ületaks ettenähtud summa, tuleks suures osas ikkagi kasutada finantsdistsipliini mehhanismi ja see tekitaks märkimisväärset halduskoormust. Lisaks soovib mitu delegatsiooni alusaktis paremini tagada seda, et finantsdistsipliini kohaldatakse üksnes *viimase abinõuna*.

11. **Finantsdistsipliini** (artikkel 15) puhul on pandud nurksulgudesse tekst, milles käsitletakse liikmesriikide võimalust kohaldada hüvitatava summa miinimummäära lõpliku toetusesaaja kohta, mis kooskõlas objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumidega tagasi kantakse. Mitu delegatsiooni leiavad siiski, et on vaja selgelt määratleda „*objektiivsed ja mittediskrimineerivad kriteeriumid*“, komisjon aga väidab, et liikmesriik võib need ise määratleda (subsidiiaarsuse põhimõte). Delegatsioonide seisukohad lahknevad selles osas, kas jätta välja praegune 2000 euro suurune lävend, mille puhul finantsdistsipliini ei kohaldata.
12. Delegatsioonid märgivad, et ettepaneku **eelarvedistsipliini korda** (artikkel 16) ning **varajase hoiatamise ja seiresüsteemi** (artikkel 17) käsitlevad sätted sarnanevad kehtiva määruse asjaomaste artiklitega, ning märgivad samuti, et **igakuiseid makseid** (artikkel 18), **igakuiste maksete tegemise korda** (artikkel 19), **haldus- ja personalikulusid** (artikkel 20) ning **riikliku sekkumise kulusid** (artikkel 21) käsitlevad sätted üldjoontes sarnanevad kehtiva määruse asjaomaste artiklitega.
13. Seoses **igakuiste maksete tegemise korraga** (artikkel 19) soovivad mõned delegatsioonid jääda praeguse komiteemenetluse juurde, et kõigile liikmesriikidele oleks teada, mis toimub üksikutes liikmesriikides. Komisjon selgitas, et rahastamise ülempiiri ületamise korral komiteemenetlus säilib.
14. Korduvalt arutleti selle üle, kas **haldus- ja personalikulusid** (artikkel 20) käsitlev säte on seotud tehnilise abiga; komisjoni arvates see nii ei ole; komisjoni algatusel antav tehniline abi kaetakse üksnes EAFRD raames (vt ÜPP strateegiakavade määruse artiklid 68 ja 112).
15. Mis puudutab **satelliidiandmete hankimist** (artikkel 22) ja **põllumajandusressursside seiret** (artikkel 23), siis ei mõista delegatsioonid veel täielikult, kuidas on need artiklid seotud ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga (artikkel 64), millised kujutised/andmed teeb komisjon kättesaadavaks tasuta, mida täpselt peaksid liikmesriigid selliste kujutiste/andmetega tegema ja millistel tingimustel võib komisjon kasutada liikmesriigilt saadud andmeid. Mõni delegatsioon soovib selgitust ka selle kohta, kas satelliidifotosid, mida liikmesriigid kasutavad kohapealsete kontrollide jaoks, rahastatakse jätkuvalt ELi eelarvest; komisjon selgitas, et satelliidiandmed hõlmavad ka satelliidifotosid.

16. Lõpetuseks märgivad delegatsioonid, et **teavitusmeetmete** (artikkel 44) osas kehtivat määrust ei muudeta.

4. PLOKK: EAFRD finantsjuhtimine / üldsätted / rahaline osalus ÜPP strateegiakava raames / maaelu arengu sekkumised (artiklid 25–32)

17. Delegatsioonid märgivad, et kavandatavad **kõigi maksete suhtes kohaldatavad sätted** (artikkel 25), **EAFRD rahaline osalus** (artikkel 26), **eelarvelised kulukohustused** (artikkel 27) ja **maaelu arengu sekkumisteks ettenähtud maksete suhtes kohaldatavad sätted** (artikkel 28) on vajalikud selleks, et kohandada horisontaalne määrus uue ÜPP strateegiakavade määrusega.
18. Mõni delegatsioon märkis, et **eelmaksete rahastamiseks kavandatav summa** (artikkel 29) – 1% aastatel 2021–2023 – on liiga väike, ja mõni delegatsioon sooviks selle summa suurendamist (5%le); delegatsioonid nõustusid siiski, et seda (lõike 1 punktid a, b ja c) tuleks käsitleda järgmise mitmeaastase finantsraamistiku üle peetavatel läbirääkimistel.
19. Delegatsioonidel on mitu tehnilist laadi küsimust seoses uute sätetega, milles käsitletakse **vahemakseid** (artikli 30 lõiked 3–5 ja 10), näiteks seoses finantsinstrumentidega, või sellega, milline on „mitterahuldava“ vastuse õiguslik tähendus maksetähtaegade menetlemise kontekstis.
20. Seoses **automaatse kohustustest vabastamisega ÜPP strateegiakava puhul** (artikkel 32) soovib mitu delegatsiooni selles artiklis jääda praeguse N+3 süsteemi juurde või pakkuda kavandatava N+2 süsteemi asemel liikmesriikidele järgmise programmitöö perioodi alguse üleminekuperioodil teatavat paindlikkust, kuna see pakuks liikmesriikidele teatavat stabiilsust 2020. aasta järgse uue ÜPP rakendusperioodil; delegatsioonid leiavad ka siin, et selle artikli lõike 4 punkti a tuleks käsitleda järgmise mitmeaastase finantsraamistiku üle peetavatel läbirääkimistel.

5. PLOKK: fondide finantsjuhtimine / ühissätted, mh maksete peatamine (artiklid 33–42 ja 45); euro kasutamine ja aruandlus (artiklid 91–95)

21. **Põllumajanduslikku eelarveaastat** käsitlev artikkel (artikkel 33) ei muutu võrreldes kehtiva määrusega.

22. **Topeltrahastamise** küsimuses (artikkel 34) märgivad delegatsioonid, et artiklitesse on lisatud mõisted „EAGF“ ning „Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid“, kuid neil puudub veel täielik selgus, kuidas asjad muutuvad võrreldes praeguse programmitöö perioodiga, nt kuidas saab vältida topeltrahastamist, eriti juhul, kui sama ÜPP strateegiakava raames eraldatakse toetus EAGFist ja EAFRDst.
23. Kooskõlas uue rakendamismudeli ja ÜPP strateegiakavade määrusega on lisatud säte, mis käsitleb **makseasutuste kantud kulude rahastamiskõlblikkust** (artikkel 35). Kuigi delegatsioonid üldiselt selle sätte lisamist tervitavad, paluvad nad eriti punktide b ja c puhul selgitust selle kohta, mis puudutab aruandes esitatud konkreetset väljundit ning riiklikes ÜPP strateegiakavades kehtestatud rahastamiskõlblikkuse tingimusi üksikute toetusesaajate jaoks. Komisjon selgitas, et ülemineku perioodi määruks sätetatakse, kuidas põhimõtte „vanad eeskirjad/uus raha“ toimib, ning et praeguste toetuskõlblikkuse kriteeriumide kohaldamist jätkatakse programmitöö perioodi lõpuni.
24. Delegatsioonid märgivad, et kavandatavad sätted **maksetähtaegadest kinnipidamise** (artikkel 36) ning **igakuiste ja vahemaksete vähendamise** kohta (artikkel 37) on üldiselt sarnased kehtiva määruse omadega.
25. Delegatsioonidel on erinevad mured seoses kavandatavate uute artiklitega, mis käsitlevad **maksete peatamist seoses raamatupidamisarvestuse iga-aastase kontrollimise ja heakskiitmisega, mitmeaastase tulemuslikkuse seirega ning juhtimissüsteemi puudustega** (artiklid 38–40): kokkuvõtvalt leiavad mõned delegatsioonid, et maksete peatamise määrad tuleks kehtestada põhiõigusaktis (ja mitte delegeeritud õigusaktis nagu praegu), teised leiavad, et „30 päeva“ on liiga lühike aeg selleks, et vastata komisjonile seoses peatamist käsitleva rakendusaktiga, kolmandad aga soovivad ülemineku perioodi ilma maksete peatamiseta või teevad ettepaneku artiklid 38–40 üldse välja jätta. Mõned delegatsioonid kardavad halduskoormuse suurenemist, kui komisjon võib paluda liikmesriigil võtta vajalikke parandusmeetmeid kooskõlas „tegevuskavaga, mis sisaldab selgeid edunäitajaid“ ning teised delegatsioonid tahavad teada, milline on nende tegevuskavade seos võimalike peatamist käsitlevate delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktidega. Komisjon esitas mitteametliku dokumendi¹⁸, milles käsitletakse vähendamist, peatamist ja finantskorrektsioone.

¹⁸ WK 11877/2018.

26. Näiteks **maksete peatamist seoses raamatupidamisarvestuse iga-aastase kontrollimise ja heakskiitmisega** (artikkel 38) käsitlevad uued sätted on lisatud selleks, et võtta arvesse ÜPP uut rakendamismudelit. Delegatsioonid aga on mures, et maksed peatatakse juba siis, kui komisjon ei saa asjaomaselt liikmesriigilt soovitud dokumente õigeaks ajaks (artikli 38 lõige 1). Teine mure on seotud uue iga-aastase tulemusaruande kontrollimise ja heakskiitmisega (artikli 38 lõige 2 koostoimes artikliga 52), mille kohaselt võib komisjon peatada maksed liikmesriigile juhul, kui erinevus deklareeritud kulude ja aruandes esitatud asjaomasele väljundile vastava summa vahel on üle 50%. Samuti sätestatakse, et liikmesriik peab esitama põhjendused vähemalt 30 päeva pikkuse tähtaja jooksul ning kui need põhjendused ei ole komisjonile vastuvõetavad, võib kohaldada vähendamist (vastavalt artiklile 52). Mõned delegatsioonid on arvamusel, et kuna vajalikke kriteeriume liikmesriikide põhjenduste jaoks ei ole kehtestatud, on komisjoni kaalutusõigus otsuste tegemisel liiga ulatuslik. Delegatsioonid märgivad, et 30 päeva pikkune tähtaeg võib olla põhjenduste esitamiseks liiga lühike, ning et sellel sättel võib olla reaalne mõju liikmesriikide eelarvetele. Seetõttu soovivad delegatsioonid täiendavat selgitamist ning soovivad vähemalt maksete peatamise kestuse ja määra kindlaksmääramise kriteeriumide kehtestamist põhiõigusaktis. Mõned delegatsioonid jagavad seisukohta, et vastavuse kontrolli (artikkel 53) tuleks kohaldada ka iga-aastase tulemusaruande kontrollimisele ja heakskiitmisele.
27. Mis puudutab **maksete peatamist seoses mitmeaastase tulemuslikkuse seirega** (artikkel 39), siis märgivad delegatsioonid, et ebapiisavate edusammude korral eesmärkide saavutamisel, mis kehtestatakse riiklikus ÜPP strateegiakavas ja mida kontrollitakse vastavalt ÜPP strateegiakavade määruse artiklitele 15 ja 116, palub komisjon esitada tegevuskava, mis sisaldab selgeid edunäitajaid, mis kehtestatakse komisjoniga konsulteerides. Kui liikmesriik edu ei saavuta, palub komisjon liikmesriigil koostada tegevuskava. Kui liikmesriik tegevuskava ei esita või seda ei rakenda, võidakse asjaomase summa väljamaksed peatada ja on võimalik, et programmi lõpetamisel summat vähendatakse. Liikmesriigid kardavad, et kuna puuduvad selged kriteeriumid, mida kohaldada mitmeaastase tulemuslikkuse seire süsteemi suhtes, võib sellel sättel olla tõsine finantsmõju riikide eelarvele; mõned delegatsioonid soovivad täpsustada menetlust tegevuskava, sealhulgas selle kestuse suhtes kokkuleppele jõudmise kohta. Üldiselt eeldab mitu delegatsiooni, et kavandatud artikkel toob kaasa täiendava halduskoormuse, mitte lihtsustamise.

28. Lõpuks tuleb märkida, et kogu kavandatavat sätet, mis käsitleb **maksete peatamist juhtimissüsteemi puuduste tõttu** (artikkel 40), tuleb arutada mitmeaastase finantsraamistiku kontekstis. Delegatsioonid sooviksid, et paremini selgitatakse mõistet „*tõsised puudused juhtimissüsteemi toimimisel*,” kuna see avaldab mõju maksete peatamisele ja lõplikule finantskorrektsioonile.
29. Delegatsioonid märgivad, et **eraldi arvepidamist** (artikkel 41), **toetusesaajatele tehtavaid makseid** (artikkel 42) ja **komisjoni volitusi** (artikkel 45) käsitlevates sätetes on tehtud ainult väikeseid muudatusi. Seoses ettemaksete tegemisega (artikli 42 lõige 3) leiavad mõned delegatsioonid siiski, et selliste ettemaksete kasutamist tuleks jätkata ka valdkondlike programmide raames, nagu võimaldab kehtiv määrus.
30. Märgitakse, et kavandatav tekst **euro kasutamise** ja **aruandluse** kohta (artiklid 91–95) on üldjoontes sarnane kehtivale määrusele.

6. PLOKK: fondide finantsjuhtimine / sihtotstarbelised tulud (artikkel 43) ja raamatupidamisarvestuse kontrollimine ja heakskiitmine (artiklid 46–56)

31. Seoses **sihtotstarbeliste tuludega** (artikkel 43), mis hõlmavad nii EAGFi kui ka EAFRD-i fonde, hindavad delegatsioonid komisjoni ettekannet,¹⁹ kus esitatakse sihtotstarbelised tulud kehtivas määruses 1306/2013 ja uue ettepaneku artiklis 43.
32. Delegatsioonid toetavad üldiselt kavandatud **ühtse auditi põhimõtet** (artikkel 46), kuigi mõned delegatsioonid on seisukohal, et alusakt peaks täpsemalt selgitama komisjoni poolt kasutatavaid kriteeriume ja meetodeid sertifitseerimisasutuste töö usaldusväärsuse hindamisel.

¹⁹ WK 12019/2018.

33. Kavandatavad sätted, mis käsitlevad **komisjoni tehtavaid kontrolle** (artikkel 47), **juurdepääsu teabele** (artikkel 48) ja **juurdepääsu dokumentidele** (artikkel 49) on kehtivas määruses üldjoontes sarnased. Siiski tõstatasid delegatsioonid küsimuse, miks komisjonile on jäetud võimalus teha liikmesriikides kontrolle, kui kasutusele tuleb ühtse auditi põhimõte. Delegatsioonid soovivad täiendavaid selgitusi ka teabe kohta, mille liikmesriigid peavad esitama OLAFile (määrus 2988/95); mõned delegatsioonid soovitasid, et viide OLAFile artiklis 50 (komisjoni volitused) tuleks välja jätta.
34. Seoses **iga-aastase raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise menetlusega** (artikkel 51) märgivad delegatsioonid, et see säte ei ole võrreldes kehtiva määrusega oluliselt muutunud.
35. Kavandatud uus **iga-aastane tulemusaruande kontrollimine ja heakskiitmine** (artikkel 52) on iga-aastase kontrollimise ja heakskiitmise kontekstis oluline element. Selles artiklis võetakse arvesse uut rakendamismudelit kombineerituna ÜPP strateegiakavadega. Delegatsioonid tõstatasid küsimuse, kuidas see artikkel seondub iga-aastase tulemusaruande kontrollimise ja heakskiitmise kontekstis vastavate artiklitega 38 ja 39. Mitmed delegatsioonid leiavad, et raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise menetlusest lähtuvad vähendamised vajavad täpsustamist. Delegatsioonide peamine mure on finantsmõju nende riigieelarvele juhul, kui deklareeritud kuludele vastavad väljundid puuduvad ja/või ei tõenda piisavalt edusamme riiklikes ÜPP strateegiakavadest kehtestatud eesmärkide suunas. Kuna edaspidi ei ole enam kaks kuud aega, et esitada komisjonile põhjendusi ja kuna enam ei tehta vastavuse kontrolli, nõuab mitu delegatsiooni, et alusakti lisataks selge kord (tähtajad, arvutamise meetodid jne).
36. Seoses **vastavuse kontrolliga** (artikkel 53) tunneb mitu delegatsiooni muret liikmesriikide juhtimissüsteemides esinevate „*tõsiste puuduste*“ mõiste pärast (artikli 53 lõige 1), kuna sellised „tõsised puudused“ võivad põhjustada summade väljajätmise liidupoolsest rahastamisest või tuua kaasa rahastamise peatamise ja/või lõpliku vähendamise. Seepärast soovivad delegatsioonid, et alusaktis oleks see mõiste täpselt defineeritud. Delegatsioonid leiavad samuti, et arvutamise meetodeid tuleks reguleerida pigem rakendusakti kui delegeeritud õigusaktiga; komisjon selgitas, et praegu tehakse seda delegeeritud õigusaktiga ja et selles osas muutusi ei kavandata.

37. Seoses EAGFi (artikkel 54) ja EAFARDi (artikkel 55) erisätetega märgivad delegatsioonid, et komisjoni lähenemisviis on jäänud kehtiva määrusega võrreldes enam-vähem samaks, st et EAGFiga seotud eeskirjade eiramise tõttu tagasinõutud vahendid tuleb endiselt ELi eelarvesse tagasi maksta, samal ajal kui EAFARDi puhul tagasinõutud vahendeid saab uuesti kasutada. Mõned delegatsioonid soovivad, et ka EAGFiga seotud tagasinõutud vahendeid saaks uuesti kasutada. Delegatsioonid märgivad, et praegu kehtiva horisontaalse määruse tagasinõudmisega seotud sätteid (määruse 1306/2013 artikkel 54) alusakt enam ei hõlma. Siiski soovivad nad selgeid sätteid selle tagamiseks, et uuel eelarveperioodil käsitletaks „vanu tagasinõudmisjuhtumeid“ vastavalt kehtivatele eeskirjadele. Seoses nn 50/50 reegli väljajätmisega selgitas komisjon, et reegli väljajätmine tähendab, et komisjon ei nõua enam detailset võlgnike registri aruannet ega taotle aktiivselt veel sisse nõudmata summade tagastamist ELi eelarvesse. Mõned delegatsioonid soovivad lisada alusakti vähese tähtsusega riigiabi eeskirja, et liikmesriigid saaksid tasaarveldada ja sisse nõuda abisaajate tasumata võlad.

PLOKK 7: Kontrollisüsteemid ja karistused / üldeeskirjad (<u>artiklid 57–62</u>) ja tehingute kontrollimine (<u>artiklid 74–83</u>)
--

38. Seoses **liidu finantshuvide kaitsega** (artikkel 57) soovivad mõned delegatsioonid jätta tervikuna välja lõige 3 liikmesriikide poolt karistuste kohaldamiseks võetavate sobivate ettevaatusabinõude kohta, samas teised delegatsioonid soovivad lisada mõiste „ilmne viga“ selliste juhtumite loetellu, mille puhul karistusi ei kehtestata. Delegatsioonid soovivad lõikes 4 kasutatud mõiste „kaebused“ selgitamist; komisjon selgitas, et seda mõistet kasutatakse kooskõlas kehtiva määruse 1303/2013 artikliga 74 ning see on määratletud ka kavandatava uue ühissätete määruse artiklis 63.
39. Delegatsioonid märgivad, et liikmesriikidele tundub jäetavat rohkem paindlikkust seoses **kontrollide teostamise eeskirjadega** (artikkel 58).

40. Delegatsioonid märgivad, et järgmised kavandatavad sätted sarnanevad kehtiva määruse omadega: **mittevastavus riigihanke-eeskirjadele** (artikkel 59), **kõrvalehoidumisklausel** (artikkel 60), **sekkumiste vastavus kontrolli teostamiseks veinisektoris** (artikkel 61) ja **tagatised** (artikkel 62). Mõned delegatsioonid teevad siiski ettepaneku kõrvalehoidumisklausel (artikkel 60) (või selle teatavad sätted) välja jätta, kuna see on üsna üldine ja selle rakendamine on keeruline.
41. Seoses **tehingute kontrollimisega** (artiklid 74–83) märgivad delegatsioonid, et võrreldes kehtiva määrusega muudatusi peaaegu ei ole. Siiski soovivad väga paljud delegatsioonid nende sätete väljajätmist, mis olid peamiselt ette nähtud eksporditoetusi saavate ettevõtjate kontrollimiseks. Praegust olukorda kajastab asjaolu, et määruse ettepanekus, millega muudetakse määrust nr 1308/2013, tehakse ettepanek jätta välja artiklid 196–204, mis käsitlevad eksporditoetusi (vt ka põhjendust 26, COM (2018) 394 final). Delegatsioonid leiavad üldiselt, et kehtestatud halduskontrolli säilitamine on ebaproportsionaalne võrreldes eeldatavate tulemustega. Komisjon omalt poolt on seisukohal, et neid sätteid on siiski vaja riikliku ja eraladustamise ning samuti koolidele suunatud programmide puhul.

PLOKK 8: ühissätted / läbipaistvus / isikuandmete kaitse (artiklid 96–99); delegeeritud õigusaktid ja rakendusaktid (artiklid 100–101); lõppsätted (artiklid 102–104)

42. Seoses **toetusesaajaid käsitleva teabe avaldamisega** (artiklid 96–98) tunnevad delegatsioonid muret seoses artikli 96 lõikes 1 esitatud viitega ühissätete määrusele, kuna artikli 44 lõiget 3 kohaldatakse EAGFi ja EAFRD-i suhtes. Mõned delegatsioonid tuvastasid vastuolu ühissätete määruse ja kavandatud horisontaalse määruse vahel: ühissätete määrusega nähakse ette teabe ajakohastamine vähemalt iga kolme kuu järel, samas kui horisontaalne määrus näeb ette andmete avaldamise kord aastas. Komisjon kinnitas, et kavas on andmete avaldamine kord aastas; seda tuleb määruse tekstis täiendavalt selgitada.

43. Seoses **isikuandmete töötlemise ja kaitsega** (artikkel 99) märgivad delegatsioonid, et seda sätet on ajakohastatud.
44. Seoses **delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktidega** (artiklid 100–101) soovivad mitu delegatsiooni vähendada kavandatavate delegeeritud õigusaktide arvu ja suurendada selle asemel rakendusaktide arvu.
45. Seoses **lõppsätetega** (artiklid 102–104) soovivad mõned delegatsioonid üleminekusätteid ja paindlikkust, pidades silmas kohanemist uue ÜPP raamistiku ja programmitöö perioodiga.

Ühtne haldus- ja kontrollisüsteem (artiklid 63–73) ja tingimuslikkusega seotud kontrollisüsteem ja karistused (artiklid 84–87) (läbi vaadatud vastutavas horisontaalsete põllumajandusküsimuste töörühmas 19. septembril)

46. Seoses **ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga** (artiklid 63–73) hinnati kavandatavat täiendavat subsidiaarsust, kuid sooviti selgitusi teatavate mõistete kohta (nt „kui see on vajalik“, „põld“, „toetusetaotluseta süsteem“), selle kohta, kas ja millises ulatuses peaks ühtset haldus- ja kontrollisüsteemi kohaldama veinisektori suhtes (artikkel 63) ning selle kohta, kas subsidiaarsuse seisukohast on asjakohane jätta alles kõik ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga seotud sätted.
47. Delegatsioonid soovivad rohkem selgust seoses **ühtse süsteemi osadega** (artikkel 64), näiteks seoses sõnastusega „kui kohaldatakse“ ning seoses komisjoni võimalusega kasutada spetsialiseerunud asutuste või isikute abi.
48. Seoses **andmete säilitamise ja jagamisega** (artikkel 65) on delegatsioonidel kahtlusi kavandatava kohustuse suhtes, et liikmesriigid peavad säilitama andmeid iga-aastase tulemuslikkuse kontrolli käigus esitatud väljundite kohta kümme aastat, mida peetakse liiga pikaks ja koormavaks, ning samuti kritiseeritakse tagasiulatuvat kohaldamist.

49. Seoses **põldude identifitseerimise süsteemiga** (artikkel 66) on vaja rohkem selgust seoses kavandatava nõudega, et põldude identifitseerimise süsteem peab sisaldama teavet, mis on asjakohane ÜPP strateegiakavade määruse artiklis 7 osutatud näitajate aruandluses.
50. Selgitamist vajab ka „toetusetootluse süsteemi“ toimimine pindala- ja loomapõhiste sekkumistega seotud tootluste puhul sättes, milles käsitletakse **georuumilist või loomapõhist tootlussüsteemi** (artikkel 67).
51. Delegatsioonid usuvad, et ettepanek georuumilise või loomapõhise tootlussüsteemi ja **pindala seiresüsteemi** (artikkel 68) kohustuslikuks iga-aastaseks kvaliteedi hindamiseks tooks kaasa suurema halduskoormuse ja tuleks seepärast uuesti läbi vaadata. Peale selle tuleks uuesti läbi vaadata hindamisaruande esitamise tähtpäev, kuna 15. veebruar on selleks liiga vara (artiklid 66–68). Delegatsioonid väljendasid muret seoses pindala seiresüsteemi abikõlblikkuse tingimustega keskkonna- ja kliimameetmete ning väikeste põldude puhul. Tuleks kaaluda vabatahtlikku kohaldamist ja üleminekuperioodi kehtestamist. Lisaks tuleks selgitada komisjoni eesmärgi seoses pindala seiresüsteemiga.
52. Üldiselt on kavandatud subsidiaarsus seoses **kontrolli ja karistuste süsteemiga** (artikkel 70) tervitatav, kuigi mõned delegatsioonid toonitavad, et liikmesriikide rakendustegevust on vaja mingil moel koordineerida, et tagada kogu ELis võrdsed võimalused.
53. Komisjonile antav õigus võtta vastu **delegeeritud õigusakte ja rakendusakte** (artiklid 72 ja 73) peaks delegatsioonide arvates olema rangelt piiratud.
54. Seoses **tingimuslikkusega seotud kontrollisüsteemi ja karistustega** (artiklid 84–87) pelgavad delegatsioonid, et tingimuslikkuse kohaldamine väikepõllumajandustootjate suhtes suurendaks märkimisväärselt nii asjaomaste põllumajandustootjate kui ka riigi ametiasutuste halduskoormust; väikepõllumajandustootjad tuleks seetõttu jätkuvalt tingimuslikkuse nõudest vabastada ja mõned delegatsioonid on seisukohal, et see tuleks sätestada pigem alusaktis kui riiklikus ÜPP strateegiakavas. Liikmesriikide kontrollisüsteemi igal aastal läbivaatamise uue kavandatud kohustuse kohaldamisala, toimimine ja eesmärk vajavad selgitamist.

55. Mis puutub **tingimuslikkusega seotud kontrollisüsteemi** (artikkel 84), siis vajavad delegatsioonid rohkem arutelu seoses kontrollivalimi miinimummääraga ning vajadusega määrata kontrollivalim kindlaks riskianalüüsi põhjal.
56. Seoses **tingimuslikkusega seotud halduskaristuste süsteemiga** (artikkel 85), mis on jäetud liikmesriikide otsustada, on delegatsioonidel kahtlusi võimaluse suhtes kasutada karistuste arvutamisel tahtlikkuse kriteeriumi.
57. **Karistuste arvutamise** (artikkel 86) osas eelistaksid delegatsioonid üldise 3 %lise vähendamise asemel suuremat paindlikkust maksete vähendamise arvutamisel hooletusest tingitud rikkumiste puhul. Kui varajase hoiatamise süsteem võib olla abiks väiksemate mittevastavuse üksikjuhtumite käsitlemisel, mis esinevad esimest korda, siis vähendamise tagasiulatuva kohaldamine tuleb uuesti läbi vaadata. Karistuste arvutamisel mittevastavuse korduvuse puhul tuleks jätta kõrvale juhtumid, mis jäävad välja asjaomase ÜPP strateegiakava perioodi raamidest. Delegatsioonid usuvad, et kõik peamised elemendid tuleks sätestada alusaktis ja komisjonile delegeeritud õigused delegeeritud õigusaktide vastuvõtmiseks tuleks selgelt piiritleda.
58. Mis puutub **tingimuslikkusega seotud halduskaristustest tulenevasse summasse** (artikkel 87), soovivad mõned delegatsioonid jätkuvalt jätta liikmesriikidele 25 % mittevastavusest tulenevate vähendamiste kohaldamisest tulenevatest summadest, mõned delegatsioonid soovivad jätta liikmesriikidele 100 % mittevastavusest tulenevate vähendamiste kohaldamisest tulenevatest summadest ning kasutada neid keskkonna- ja kliimaeesmärkidele kasulikeks sekkumisteks.
-